

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Ιουλίου 1995

σχετικά με τα μέτρα που αποφάσισε να λάβει η Γαλλία έπειτα από την παράλυση του γαλλικού οδικού δικτύου το 1992

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(96/148/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2753/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 31,

Αφού όρισε, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, προθεσμία στους ενδιαφερόμενους για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και εξέτασε τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

1. Με επιστολή της 12ης Ιανουαρίου 1993, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Γαλλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, μέτρα υπέρ του τομέα των οπωροκηπευτικών. Οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή με επιστολές της 7ης Ιουλίου, της 20ής Οκτωβρίου και της 29ης Δεκεμβρίου 1993.

Με την επιστολή της 17ης Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλία σχετικά με την απόφαση της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά τα μέτρα αυτά, τα οποία φαίνεται ότι αποτελούν λειτουργικές ενισχύσεις που δεν εμπίπτουν σε καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 93 της συνθήκης και, ως εκ τούτου, θεωρούνται ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά.

2. Τα εν λόγω μέτρα συνίστανται σε μείωση των κοινωνικών επιβαρύνσεων που οφείλονται από τους δενδροκαλλιεργητές που θεωρείται ότι έχουν πληγεί από τους οδικούς αποκλεισμούς το 1992 και σε αποζημίωση των δενδροκαλλιεργητών αυτών.

Το πρώτο μέτρο παίρνει τη μορφή κλιμάκωσης και ανάλυσης της καταβολής των εισφορών των εργοδοτών ενός ή δύο μηνών, λαμβανομένου υπόψη του ποσοστού των απωλειών του κύκλου εργασιών σε μια σειρά γεωργικών εποχιακών προϊόντων (ροδάκινα, βερίκοκα, νεκταρίνια, μικροί καρποί, φράουλες, δαμάσκηνα, κεράσια, αχλάδια Guyot, πεπόνια, κολοκύθια, μελιτζάνες, καρότα, κρεμμύδια, τομάτες, μαρούλια και αγγούρια), με όριο τους 15 μισθούς ανά εκμετάλλευση (ή 20 μισθούς ανά εκμετάλλευση για εξειδικευμένους παραγωγούς που αντιμετώπισαν δυσκολίες ιδιαίτερης βαρύτητας), καθώς και τη μορφή χορήγησης προθεσμίας καταβολής χωρίς ποινές των ασφαλιστικών εισφορών των μη μισθωτών επιχειρηματιών. Το προβλεπόμενο συνολικό ποσό ήταν της τάξης των 48 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

Βάσει των πληροφοριών που διέθετε η Επιτροπή κατά το χρόνο έναρξης της διαδικασίας, οι λεπτομέρειες εφαρμογής του δεύτερου μέτρου φαίνεται να ήταν οι ίδιες, με του πρώτου· το συνολικό ποσό είχε καθορισθεί σε 150 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

II

1. Στο πλαίσιο της προαναφερθείσας διαδικασίας, η Επιτροπή έταξε προθεσμία στη Γαλλία για να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Οι παρατηρήσεις αυτές υποβλήθηκαν στην Επιτροπή με επιστολές της 29ης Απριλίου 1994 και της 12ης Απριλίου 1995.

Μέσω μιας δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽³⁾, η Επιτροπή ενημέρωσε τα λοιπά κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους τρίτους σχετικά με την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης και έταξε προθεσμία για να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Έλαβε τις παρατηρήσεις ενδιαφερομένων τρίτων με επιστολή της 24ης Μαΐου 1994. Οι παρατηρήσεις αυτές ανακοινώθηκαν στις γαλλικές αρχές με επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 1994.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 292 της 12. 11. 1994, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 115 της 26. 4. 1994, σ. 6.

2. Οι γαλλικές αρχές ισχυρίζονται κατ' αρχάς ότι τα μέτρα κατά των οποίων η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, περιλαμβάνονται σε ένα σύνολο παρεμβάσεων των αρχών υπέρ των δενδροκαλλιεργητών και έχουν ως στόχο την κάλυψη των ζημιών που προκλήθηκαν από τους οδικούς αποκλεισμούς το καλοκαίρι του 1992, οι οποίοι κατά την άποψη των εν λόγω αρχών, αποτελούν έκτακτο γεγονός σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Επιβεβαιώνουν ότι πράγματι υπήρχε παραγωγή όλων των οικείων προϊόντων κατά την κρίσιμη περίοδο και ότι είχαν δοθεί οδηγίες στις αρμόδιες αρχές μέσω εγκυκλίων, για τη χορήγηση της ενίσχυσης, με σκοπό να αποφευχθούν οι υπερβολικές αντισταθμίσεις σε σχέση με τις απώλειες που καταγράφηκαν.

Προσθέτουν ότι η αποζημίωση θεσπίστηκε σύμφωνα με εγκύκλιο του υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Υγείας στις 22 Σεπτεμβρίου 1992, η οποία καθορίζει τους όρους χορήγησης, δηλαδή τη δέσμευση του κράτους να αναλάβει την ευθύνη και την υποχρέωση για τους αιτούντες να καθορίσουν επακριβώς τις πραγματικές ζημιές που επικαλούνται και να αποδείξουν ότι οφειλόταν στους οδικούς αποκλεισμούς.

3. Στις παρατηρήσεις τους, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καταγγέλλουν τα μέτρα που αποφασίστηκαν από τη γαλλική κυβέρνηση για τους ακόλουθους λόγους:

- ο οδικός αποκλεισμός στη Γαλλία προκάλεσε ζημιές και στους παραγωγούς των λοιπών κρατών μελών (ζημιές που υπολογίζονται σε 5 000 εκατομμύρια πεσέτες μόνο για τον τομέα των φρούτων και των λαχανικών της Ισπανίας), αλλά η γαλλική κυβέρνηση δεν πρότεινε να τους αποζημιώσει,
- οι εν λόγω ενισχύσεις χορηγήθηκαν από τη γαλλική κυβέρνηση χωρίς να περιμένει την απόφαση της Επιτροπής.

III

1. Το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 ορίζει ότι τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης εφαρμόζονται για την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, υπό την επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του εν λόγω κανονισμού.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο μέτρο που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους, και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

Τα εν λόγω μέτρα που χορηγήθηκαν από το κράτος σε ορισμένους κλάδους παραγωγής, σε ένα τομέα που υπόκειται στους κανόνες ανταγωνισμού μεταξύ παραγωγών διαφόρων κρατών μελών, πληρούν όλους τους όρους για να θεωρούνται ως ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ-

γραφος 1 της συνθήκης. Η γαλλική κυβέρνηση εξάλλου δεν αμφισβήτησε το σημείο αυτό.

3. Ωστόσο, η αρχή του ασυμβίβαστου που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης έχει εξαιρέσεις.

Στην προκειμένη περίπτωση μόνο η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης μπορεί να εφαρμοσθεί, η οποία προβλέπει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα, λαμβανομένης υπόψη της φύσης του γεγονότος το οποίο θεωρείται ότι στάθηκε η αφορμή για την εν λόγω ενίσχυση. Εξάλλου την παρέκκλιση αυτή επικαλέσθηκε η γαλλική κυβέρνηση.

IV

1. Όπως ανέφερε και η Επιτροπή όταν κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, από αυτή τη διάταξη καλύπτονται έκτακτα γεγονότα όπως οι απεργίες. Σε τέτοια περίπτωση, σύμφωνα με την πολιτική της Επιτροπής, τα γεγονότα αυτά δικαιολογούν την αποζημίωση των ζημιών που προκαλούν στους ιδιώτες, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ένταση των ζημιών. Έτσι, ο οδικός αποκλεισμός το καλοκαίρι του 1992, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεών του, είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με απεργία σύμφωνα με τα κριτήρια δάσει των οποίων η Επιτροπή κατήρτισε το έγγραφο εργασίας της 10ης Νοεμβρίου 1986, στο μέτρο που διατάραξε αισθητά τις οικονομικές δραστηριότητες στη χώρα από τις 29 Ιουνίου έως τις 18 Ιουλίου 1992.

2. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορούσε, κατά την πορεία της πρώτης εξέτασης της, δάσει των πληροφοριών που υπήρχαν τον καιρό εκείνο, να διαπιστώσει άμεση σχέση μεταξύ των ενισχύσεων και του οδικού αποκλεισμού, δεδομένου ότι η σύγκριση του κύκλου εργασιών με την ετήσια παραγωγή της παραγωγής και το μόνο κριτήριο της παραγωγής εποχιακών προϊόντων δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως επαρκή στοιχεία για το σκοπό αυτό.

V

1. Οι παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από τη Γαλλία με τις επιστολές της 29ης Απριλίου 1994 και της 12ης Απριλίου 1995 αναγκάζουν την Επιτροπή να διατυπώσει τις ακόλουθες παρατηρήσεις και να καταλήξει στα ακόλουθα συμπεράσματα.

2. Όσον αφορά την αποζημίωση, δάσει των νέων πληροφοριών που διαθέτει η Επιτροπή διαπιστώνει ότι:

- η εγκύκλιος της 22ας Σεπτεμβρίου 1992 προβλέπει πολύ αυστηρούς όρους για τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής, και ιδίως την απόδειξη ότι είναι πραγματικές οι επικαλούμενες ζημιές και ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ ζημιών και οδικού αποκλεισμού,

- οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η αποζημίωση χορηγήθηκε αδιακρίτως σε όλα τα άτομα που πληρούσαν τους όρους χορήγησης· οι υπήκοοι των λοιπών κρατών μελών, οι οποίοι πληρούν τους όρους αυτούς, είναι δυνατόν, ως εκ τούτου, να επωφεληθούν κατά τον ίδιο τρόπο με τους γάλλους υπηκόους.

Κατά συνέπεια, για την ενίσχυση αυτή μπορεί να εφαρμοσθεί η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 2 της συνθήκης και είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

3. Όσον αφορά τη μείωση των κοινωνικών επιβαρύνσεων, η Επιτροπή είναι δυνατόν να αποδεχθεί τη διαδεδομένη των γαλλικών αρχών σύμφωνα με την οποία υπήρχε πράγματι στη Γαλλία παραγωγή και εμπορία όλων των προϊόντων που προβλέπονται κατά την περίοδο αυτή του οδικού αποκλεισμού, από τις 29 Ιουνίου έως τις 18 Ιουλίου 1992, παρά το ότι η παραγωγή, κατά την περίοδο αυτή, ορισμένων προϊόντων όπως τα δαμάσκηνα, τα αχλάδια, οι μελιτζάνες ή οι πιπεριές είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως ελάχιστη σε σύγκριση με τη μέση ετήσια παραγωγή. Παρόλα αυτά, η ύπαρξη παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής δεν είναι αρκετή για να δημιουργηθεί άμεση σχέση μεταξύ των απωλειών που καταγράφηκαν και του οδικού αποκλεισμού.

Η Επιτροπή επίσης έλαβε υπόψη τις οδηγίες που δόθηκαν, μέσω εγκυκλίων, στις αρχές που ήταν αρμόδιες για τη χορήγηση της ενίσχυσης, ιδίως για να αποφευχθεί κάθε πιθανότητα υπερβολικής αντιστάθμισης σε σχέση με τις απώλειες που καταγράφηκαν. Ωστόσο, τα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβάλει η επιχείρηση κατά την υποβολή της αίτησής της για ενίσχυση (ετήσιες δηλώσεις αμειψισποράς, κύκλου εργασιών και της παραγωγής προϊόντων που παραδόθηκαν στους οργανισμούς εμπορίας ή/και που πωλήθηκαν με άλλα μέσα, δεβαιώσεις παραδόσεων τους ή αντίγραφα των δελτίων παράδοσης, αντίγραφα των δηλώσεων ΦΠΑ, για το έτος και αντίγραφα των εκκαθαριστικών σημειωμάτων των μισθών των εργαζομένων για το μήνα ή τους μήνες για τους οποίους ζητήθηκε η ανάληψη της καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών) δεν επιτρέπουν τη δημιουργία σχέσης μεταξύ των απωλειών που καταγράφηκαν και του οδικού αποκλεισμού. Ουσιαστικά, καθώς τα δεδομένα ήταν ετήσια και το εποχιακό προσωπικό για το οποίο είναι δυνατόν να ζητηθεί κάλυψη δεν απασχολείτο κατ' ανάγκη και αποκλειστικά στη συγκομιδή των εν λόγω προϊόντων, κανένα ποσοτικό ή ποιοτικό στοιχείο δεν συνδέεται κατ' αποκλειστικότητα ή κατ' ανάγκη με τις επιπτώσεις του οδικού αποκλεισμού. Συμπεραίνεται ότι οι καταγραφείσες απώλειες είναι δυνατόν να οφείλονται σε άλλα γεγονότα εκτός από τον οδικό αποκλεισμό.

Εξάλλου, το μέτρο γενικής αποζημίωσης (βλέπε σημείο V.2 ανωτέρω) είχε ως στόχο να αντισταθμίσει εξολοκλήρου τις ζημιές που οφείλονταν στους οδικούς αποκλεισμούς. Ως εκ τούτου, η ύπαρξη ενός δεύτερου μέτρου, που περιορίζεται σε ορισμένους δικαιούχους, δύσκολα δικαιολογείται και, επιπλέον, γεννά το ερώτημα μιας πιθανής υπερβολικής αντιστάθμισης των τελευταίων σε σχέση με τις απώλειες που οφείλονταν στον οδικό αποκλεισμό.

Κατά συνέπεια, για την ενίσχυση αυτή δεν είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί καμία από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 της συνθήκης και πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

VI

1. Καθώς πρόκειται για ενισχύσεις που κοινοποιήθηκαν, αλλά τέθηκαν σε εφαρμογή χωρίς να αναμένεται η τελική απόφαση της Επιτροπής, κρίνεται σκόπιμο να υπομνηστεί ότι δεν είναι δυνατόν να καλυφθεί εκ των υστέρων η

έλλειψη της εν λόγω ενίσχυσης, ενόψει του δεσμευτικού χαρακτήρα των κανόνων της διαδικασίας που ορίζονται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 συνθήκης, κανόνες για τους οποίους το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι έχουν άμεσο αποτέλεσμα με τις αποφάσεις που εξέδωσε στις 19 Ιουνίου 1973 (υπόθεση 77/72: Carmine Carolongo κατά Azienda Agricola Maya) (1), της 11ης Δεκεμβρίου 1973 (υπόθεση 120/73: Gebueder Lorenz GmbH κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας) (2), της 22ας Μαρτίου 1977 (υπόθεση 78/76: Steinike και Weinlig κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας) (3), της 21ης Νοεμβρίου 1991 (υπόθεση C-354/90: Fédération Nationale du Commerce extérieur des produits alimentaires και λοιποί κατά Γαλλίας) (4).

Εξάλλου, σε περίπτωση που μια ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, και ιδίως την απόφαση της 12ης Ιουλίου 1973 (υπόθεση 70/72: Επιτροπή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας) (5), που επιβεβαιώθηκε με τις αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 1987 (υπόθεση 310/85: Deufil κατά Επιτροπής) (6) και της 20ής Σεπτεμβρίου 1990 (υπόθεση C-5/89: Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας) (7), είναι δυνατόν να απαιτήσει από τα κράτη μέλη την ανάκτηση από τους δικαιούχους του ποσού της συνολικής ενίσχυσης της οποίας η χορήγηση είναι παράνομη.

2. Η γαλλική κυβέρνηση δεν συμμορφώθηκε προς το ανασταλτικό αποτέλεσμα που συνεπάγεται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, στο μέτρο κατά το οποίο δεν ανέμενε την απόφαση της Επιτροπής πριν χορηγήσει τις εν λόγω ενισχύσεις. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αυτές είναι από της χορηγήσεώς τους παράνομες από άποψη κοινοτικού δικαίου.

Δεδομένου ότι πρόκειται για ενισχύσεις που χορηγήθηκαν παρανόμως, δηλαδή δίχως να αναμένεται η οριστική απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, και παρά το ότι για τις εν λόγω ενισχύσεις η Επιτροπή δεν γνωρίζει ούτε το ακριβές ποσό ούτε τον αριθμό των δικαιούχων, οι ασυμβίβαστες ενισχύσεις πρέπει να επιστραφούν καθώς οι δικαιούχοι οι οποίοι έλαβαν τις παράνομες ενισχύσεις είναι κατ' ανάγκη γνωστοί στις γαλλικές αρχές.

Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της γαλλικής νομοθεσίας, ενώ οι τόκοι θα υπολογιστούν από την ημερομηνία χορήγησης των εν λόγω ενισχύσεων. Οι τόκοι αυτοί πρέπει να υπολογισθούν βάσει του επιτοκίου της αγοράς, σύμφωνα με το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου-επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

(1) Συλλογή 1973, σ. 611.

(2) Συλλογή 1973, σ. 1471.

(3) Συλλογή 1977, σ. 595.

(4) Συλλογή 1991, σ. I-5505.

(5) Συλλογή 1973, σ. 813.

(6) Συλλογή 1987, σ. 901.

(7) Συλλογή 1990, σ. I-3437.

Η αποζημίωση αυτή είναι αναγκαία για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση με εξάλειψη όλων των χρηματοδοτικών πλεονεκτημάτων από τα οποία επωφελήθηκαν οι δικαιούχοι της χορηγηθείσας ενίσχυσης με τρόπο καταχρηστικό, από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης αυτής. Είναι ακόμη πιο αναγκαίο λαμβάνοντας υπόψη την εύθραυστη κατάσταση της εν λόγω αγοράς.

Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τα συμπεράσματα της Επιτροπής, ενδεχομένως, στο πλαίσιο της χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής μέσω του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από τη Γαλλία μετά από την παράλυση του γαλλικού οδικού δικτύου το 1992 είναι παράνομες, δεδομένου ότι χορηγήθηκαν κατά παράβαση των κανόνων της διαδικασίας κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη Γαλλία υπό μορφή αντισταθμιστικών επιδοτήσεων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης

Άρθρο 3

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη Γαλλία υπό μορφή μείωσης των κοινωνικών επιβαρύνσεων δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης, καθώς και οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι οι ενισχύ-

σεις αυτές συνδέονταν αναγκαστικά και αποκλειστικά με τις απώλειες που οφείλονταν στον οδικό αποκλεισμό στη Γαλλία (29 Ιουνίου — 18 Ιουλίου 1992), που θεωρήθηκε ως έκτακτο γεγονός σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης.

Άρθρο 4

Η Γαλλία υποχρεούται να καταργήσει τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 και να απαιτήσει την επιστροφή τους με ανάκτηση, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.

Η επιστροφή αυτή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της γαλλικής νομοθεσίας, ενώ οι τόκοι υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της εν λόγω ενίσχυσης. Οι τόκοι αυτοί υπολογίζονται δάσει του επιτοκίου της αγοράς, σύμφωνα με το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου-επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 5

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 26 Ιουλίου 1995.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής